

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 5 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปทุมวัน และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จากโรงเรียนดังกล่าว โรงเรียนละ 2 ห้องเรียน เป็นนักเรียนแผนการเรียนวิทยาศาสตร์ จำนวน 1 ห้องเรียน และแผนการเรียนศิลปศึกษา จำนวน 1 ห้องเรียน ได้ตัวอย่างประชากรที่ทำการศึกษา ทั้งหมดจำนวน 345 คน

ผู้วิจัยได้จำแนกกลุ่มตัวอย่างประชากรดังกล่าวออกเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำ โดยการจัดตำแหน่งแบบเปอร์เซ็นต์ไทล์ จากคะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้นักเรียนกลุ่มสูง 76 คน กลุ่มปานกลาง 193 คน และกลุ่มต่ำ 76 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. แบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่าของลิเคอร์ท (Likert Scale) โดยผู้วิจัยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของ ยองชี่ กู และโรเบิร์ต คีท จอห์นสัน (Yongqi Gu and Robert Keith Johnson, 1996: 643-665)

แบบสอบถามซึ่งมีจำนวน 80 ข้อ ได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน และได้นำไปทดลองใช้ ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบเท่ากับ 0.97

2. แบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ เป็นแบบสอบ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยยึดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษหลัก 13-14 (อ 019 - อ 0110) และภาษาอังกฤษอ่าน เขียน (อ 025) แบบสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ประกอบด้วยบทอ่าน 11 บทอ่าน วัดความเข้าใจในการอ่านระดับแปลความ 16 ข้อ ระดับการอ้างอิง 16 ข้อ และระดับการวิเคราะห์ 8 ข้อ แบบสอบได้รับการตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องในการใช้ภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน และได้นำไปทดลองใช้ ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.90 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.30 - 0.77 และค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.27 - 0.86 ใช้เวลาในการทำแบบสอบ 50 นาที

ผู้วิจัยนำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร โดยให้นักเรียนทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนนำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบเกินได้ 0 คะแนน จากนั้นนำคะแนนที่ได้มาเรียงจากมากไปหาน้อย เพื่อแบ่งกลุ่มประชากรเป็นกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านสูง ปานกลาง และต่ำ โดยวิธีการจัดตำแหน่งแบบเปอร์เซ็นต์ไทล์

ส่วนข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ นำมาวิเคราะห์หาค่ามัชฌิมเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 3 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคู่ของค่ามัชฌิมเลขคณิต โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' method)

สรุปผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ประเภทเมตาคognition และประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ โดยรวมและแต่ละประเภทในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีแต่ละด้านในแต่ละประเภทพบว่า นักเรียนใช้กลวิธีทุกด้าน ในระดับปานกลาง

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ กลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยรวมในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละประเภทพบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ใช้กลวิธีประเภทเมตาคอกนิตีฟ และกลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษในแต่ละด้านในแต่ละประเภท พบว่า นักเรียนทั้ง 3 กลุ่มใช้กลวิธีทุกด้านในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการจำ-โดยการฝึก ที่กลุ่มสูงใช้ในระดับน้อย แต่กลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำใช้ในระดับปานกลาง

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แต่ละประเภท พบว่า ประเภทเมตาคอกนิตีฟแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แต่ละด้านของแต่ละประเภท พบว่า กลวิธีประเภทเมตาคอกนิตีฟ นักเรียน 3 กลุ่ม ใช้กลวิธีประเภทนี้แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ กลวิธีด้านการตั้งใจเลือกเรียนรู้ พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านนี้ แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลวิธีด้านการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า นักเรียนกลุ่มต่ำใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านนี้แตกต่างจากกลุ่มปานกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำหรับกลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียน 3 กลุ่ม ใช้กลวิธีประเภทนี้แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ กลวิธีด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์ พบว่า กลุ่มสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านนี้แตกต่างจากกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลวิธีด้านการจำ-โดยการฝึก พบว่า กลุ่มสูงใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านนี้แตกต่างจากกลุ่มต่ำและกลุ่มปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมและแต่ละประเภทซึ่งประกอบด้วยประเภทเมตาคอกนิตีฟ และประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจในระดับปานกลาง และใช้กลวิธีทุกด้านในระดับปานกลาง จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษซึ่งกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์เป็นส่วนหนึ่งของกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้นมักพบว่านักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลางเช่นกัน ดังงานวิจัยของ อัญชลี ประวิตรานุรักษ์ (2538: 137-141) ที่ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาโดยรวมในระดับปานกลาง และงานวิจัยของ พัชราพร เขียววีร์นรมย์ (2536: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลวิธีในการเรียนกับความสามารรถในทักษะรับสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาทุกด้านในระดับปานกลางเช่นกัน และงานวิจัยของฟลอเรนซ์ ซีคายาด (Florence C. Kayad, 1999: 221-233) ที่ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองในประเทศมาเลเซีย พบเช่นกันว่านักศึกษาใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาในระดับปานกลาง สาเหตุที่นักเรียนใช้กลวิธีทุกประเภทและทุกด้านในระดับปานกลาง น่าจะมาจากสาเหตุที่ว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้สอนให้นักเรียนรู้จักการใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างเพียงพอ เนื่องจากครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้ภาษาต่าง ๆ ที่จะช่วยพัฒนาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น อีกทั้งอาจจะมิได้สังเกตว่านักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษาหรือไม่ หรือใช้อย่างไร (J. Michael O'Malley, 1985: 557-568) ซึ่งงานวิจัยของ แครอล เอ บรอกเชอร์ (Carol A. Brocher, 1990: 155) ก็พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่เน้นการสอนกลวิธีการเรียนรู้ภาษาให้นักเรียน แต่มุ่งเน้นเนื้อหาเป็นสำคัญ จึงอาจสรุปได้ว่าผลการวิจัยครั้งนี้ที่พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับปานกลางทุกด้าน เนื่องจากนักเรียนยังไม่ได้รับความรู้และการส่งเสริมทักษะในการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเพียงพอ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ทุกประเภทโดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์ศักดิ์ พงษ์สิทธิ์ (2531: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมและรายด้านในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณากลวิธีแต่ละด้านของแต่ละประเภท พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ทั้ง 3 กลุ่ม ใช้กลวิธีทุกด้านในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านการจำ-โดยการฝึก ซึ่งนักเรียนกลุ่มสูงใช้ในระดับน้อย แต่กลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำใช้ในระดับปานกลาง ซึ่งงานวิจัยของ ยองช็ กู และโรเบิร์ต คีท จอห์นสัน (Youngqi Gu and Robert Keith Johnson, 1996: 643-665) พบว่า นักเรียนกลุ่มเก่งใช้กลวิธีการจำ-โดยการฝึกในระดับน้อยและไม่ใช้กลวิธีด้านนี้ทุกกลวิธีย่อย คือ ไม่ใช้กลวิธีการจำ-โดยการฝึกแบบการเห็นคำศัพท์ซ้ำ แต่กลุ่มอ่อนชอบใช้กลวิธีการจำ-โดยการฝึกบ่อยที่สุด และใช้ทุกกลวิธีย่อยของกลวิธีการจำ การที่นักเรียนกลุ่มสูงใช้กลวิธีการจำ-โดยการฝึกในระดับน้อย เพราะมีความเชื่อว่าคำศัพท์ควรเรียนรู้จากบริบทธรรมชาติ หรือเรียนรู้คำศัพท์โดยการนำคำศัพท์ไปใช้มากกว่าการจำเฉพาะคำศัพท์ และเพราะคำศัพท์ที่ต้องเรียนมีจำนวนมากจึงเลือกจำคำศัพท์เฉพาะบางคำที่สำคัญจริงๆ นอกจากนี้นักเรียนกลุ่มเก่งชอบที่จะใช้กลวิธีที่หลากหลาย

หลาย หรือใช้กลวิธีอื่นๆ แทนการจำคำศัพท์ เช่น การคาดเดาความหมายคำศัพท์ แต่นักเรียนกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำชอบใช้กลวิธีนี้เพราะเป็นกลวิธีที่ไม่ซับซ้อน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การทำงานวิจัยนี้ที่พบความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ใช้กลวิธีเกือบทุกกลวิธีในระดับปานกลางสอดคล้องกันทั้ง 3 กลุ่ม ทั้งยังมีค่ามัธยเลขคณิตของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ใกล้เคียงกัน ดังที่แสดงไว้ในตารางที่ 6 การศึกษาครั้งนี้ศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ตามการรับรู้ของนักเรียน จึงอาจเป็นไปได้ว่านักเรียนพิจารณาว่าตนเองได้ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ต่างๆ ตามที่ระบุในแบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นั้น ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักเรียนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อีกทั้งยังไม่ได้รับการชี้แนะ หรือได้รับการสอนการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์อย่างเพียงพอ จึงอาจเป็นสาเหตุให้นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม เลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในระดับที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และอีกสาเหตุที่นักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นเพราะมีตัวแปรอื่นๆ นอกจากความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่มีผลต่อความแตกต่างในการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน รีเบคคา แอล อ็อกซ์ฟอร์ด (Rebecca L. Oxford, 1990: 8-15) ศึกษาพบว่าตัวแปรที่มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้ภาษา ได้แก่ ระดับของความตระหนัก ขั้นตอนของการเรียนภาษา ข้อกำหนดของกิจกรรมทางภาษา ความคาดหวังของผู้สอน อายุ เพศ เชื้อชาติ รูปแบบของการเรียนรู้ บุคลิกลักษณะ ระดับแรงจูงใจและวัตถุประสงค์ในการเรียนภาษา และเอลกา สตอฟเฟอร์ (Ilka Stoffer, 1995: abstract) ทำการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ในการเรียนภาษา การได้รับการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ อายุ และเพศ มีผลต่อการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ ดังนั้นอาจพอสรุปได้ว่า งานวิจัยนี้ที่ศึกษาตัวแปรเฉพาะความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันของนักเรียน ซึ่งเป็นเพียงตัวแปรหนึ่งของการเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์นั้น มิได้มีผลต่อความแตกต่างของการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนในงานวิจัยครั้งนี้

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละกลวิธีประเภทและแต่ละด้าน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีความสามารถในการอ่านกลุ่มสูง ปานกลาง และต่ำ ใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์แตกต่างกัน 4 ด้าน ที่ควรนำมาอภิปราย คือ

3.1 กลวิธีประเภทเมตาคอกนิทีฟ พบว่า นักเรียน 3 กลุ่มใช้กลวิธีประเภทนี้แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ

3.1.1 กลวิธีด้านการตั้งใจเลือกเรียนรู้ พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงและกลุ่มปานกลางใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษด้านนี้แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เพราะลักษณะของผู้เรียนต่างกัน ดังงานวิจัยของ เอ็น ไนแมน และคณะ (N. Naiman and Others, 1978: 58) อธิบายว่าผู้เรียนภาษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะเป็นผู้เรียนภาษาที่ดี จะรู้จักวางแผนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง ในขณะที่ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาดำจะไม่มีความรู้ในการเลือกวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสม และแอนโทนี เอส ปาปาเลีย (Anthony S. Papalia, 1978: 318) ที่ศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะรู้จักกลวิธีในการเรียนรู้ภาษาวางแผนจัดการการเรียนของตนเองได้ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เมดานี ออสแมน อาเมด (Medani Osman Ahmed, 1988 cited in Norbert Schmitt, 1993: 208) พบว่า นักเรียนเก่งจะมีความตระหนักในการเรียนของตนเอง รู้ว่าอะไรสำคัญในการเรียน มีความรอบคอบขณะที่นักเรียนที่อ่อนจะแสดงความสนใจต่อการเรียนน้อย

3.1.2 กลวิธีด้านการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า นักเรียนกลุ่มต่ำแตกต่างจากกลุ่มกลางอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจากงานวิจัยของ ยองชี กู และโรเบิร์ต คีท จอห์นสัน (Yongqi Gu and Robert Keith Johnson, 1996: 643-665) พบว่า นักเรียนเก่งจะใช้กลวิธีด้านการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในขณะที่นักเรียนอ่อนจะไม่กระตือรือร้นในการเรียน มีการริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองน้อยมาก

3.2 กลวิธีประเภทการใช้ความรู้ความคิดเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักเรียน 3 กลุ่มใช้กลวิธีประเภทนี้ แตกต่างกัน 2 ด้าน คือ

3.2.1 ด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์ พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงแตกต่างจากกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกตสุตา รัชฎาวิชษฐ์กุล (2529: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาสูงและต่ำ พบว่า นักเรียนใช้การเดาความหมายของคำศัพท์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ อาวุธ วาจาสัตย์ (2533: ก-ข) ที่ศึกษาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า นิสิตกลุ่มเก่ง กลุ่มอ่อน ใช้กลวิธีด้านการคาดเดาความหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลวิธีการคาดเดาความหมายเป็นกลวิธีที่นักเรียนเก่งมักจะใช้ (Paul Nation, 1983: 39) และนักเรียนอ่อนมักจะเลือกการแปลคำศัพท์มากกว่าการเดาจากบริบท (Peter Prince, 1996: 187) และแคโรล ไฮเซนเฟลด์ (Carol Hosenfeld, 1984: 233-244) กล่าวว่า "ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงมักจะพยายามเดาความหมายของคำจากบริบท ส่วนผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านต่ำมักจะแปลความหมายของคำแต่ละคำ ไม่ใช่ตัวชี้แนะที่ปรากฏอยู่ในประโยค และไม่ใช้บริบทในการค้นหา

ความหมายของคำ ด้วยเหตุนี้นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านกลุ่มสูงจึงใช้กลวิธีด้านการคาดเดาความหมายคำศัพท์แตกต่างกัน จากกลุ่มปานกลางและกลุ่มต่ำ

3.2.2 กลวิธีด้านการจำ-โดยการฝึก พบว่า นักเรียนกลุ่มสูงแตกต่างจากกลุ่มต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 และกลุ่มสูงแตกต่างจากกลุ่มปานกลางที่ระดับ .05 ซึ่งงานวิจัยของ ยองชี่ กู และโรเบิร์ต คีท จอห์นสัน (Yongqi Gu and Robert Keith Johnson, 1996: 643-665) พบเช่นกันว่า นักเรียนกลุ่มเก่ง ใช้กลวิธีด้านการจำ-โดยการฝึกบางกลวิธีเท่านั้น และไม่ใช้กลวิธีการฝึกโดยการเห็นคำศัพท์ซ้ำ ในขณะที่นักเรียนกลุ่มอ่อนจะใช้กลวิธีการจำ-โดยการฝึก ทุกกลวิธีโดยใช้กลวิธีการฝึกโดยการเห็นคำศัพท์ซ้ำบ่อยที่สุด การที่นักเรียนใช้กลวิธีด้านการจำ-โดยการฝึกแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนส่วนใหญ่ได้รับการฝึกกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ โดยกลวิธีการจำมาในการเรียนระดับเริ่มต้น นักเรียนมีความคุ้นเคย โดยเฉพาะนักเรียนอ่อนจะใช้กลวิธีการจำบ่อย ส่วนนักเรียนเก่งจะใช้กลวิธีอื่นมากกว่ากลวิธีการจำ (Anthony S. Papalia, 1978: 318; J. Michael O'Malley and others, 1985: 557 and A.D. Cohen, 1987: 48)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง ดังนั้น ผู้บริหารควรสนับสนุน จัดให้มีการอบรม สัมมนา จัดหาดำรงเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนกลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษให้แก่ครูให้มากขึ้น เพื่อให้ครูได้เห็นความสำคัญ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อช่วยให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

จากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์โดยรวมในระดับปานกลาง ครูควรให้ความสนใจ สังเกตการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนว่านักเรียนใช้กลวิธีใด ใช้กลวิธีเหล่านั้นอย่างไร ใช้กลวิธีได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพหรือไม่ ครูควรให้ความรู้ความเข้าใจ จัดการเรียนการสอนหรือกิจกรรมเพื่อเสริมประสบการณ์ ฝึกทักษะการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ด้านต่างๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเห็นประโยชน์ มีประสบการณ์ และเลือกใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับกลวิธีในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษแต่ละด้านแบบการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อศึกษาว่ากลวิธีใดมีผลต่อการพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน ผลที่ได้จะเป็นแนวทางปฏิบัติให้ครูนำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอน และพัฒนาความสามารถทางภาษาของนักเรียนต่อไป

3.2 ควรทำวิจัยในทำนองเดียวกันนี้ในระดับการศึกษาอื่น หรือโดยการใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบอื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน และ การสังเกตพฤติกรรมการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนในชั้นเรียน

3.3 ควรทำการวิจัยเพื่อศึกษาตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยไปพัฒนาการใช้กลวิธีการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น